

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਪਰਮੇਦ ਕੋਹਲੀ ਜੇ.

MOHD. ਲਤੀਫ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਸ — ਜਵਾਬਦਾਤਾ

CWPNo 1989 ਦੇ 5729 ਅਤੇ

2010 ਦਾ CM ਨੰਬਰ 8976

20 ਨਵੰਬਰ, 2009/7

ਸਤੰਬਰ, 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟੀਕਲ 20 ਅਤੇ 226—ਸੈਂਟਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਨਿਯਮ, 1955—RI. 29(ਡੀ)-ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਦੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਦੋਸ਼-ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਧਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 'ਪੈਕਿਊਲ' ਵੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਗਭਗ 1-% ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ. ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ-ਡੀਆਈਜੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ-ਡੀਆਈਜੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ-RI.29 (d) ਆਈਜੀ ਜਾਂ ਡੀਆਈਜੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ ਕਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ, ਵਧਾਉਣ, ਸੋਧਣ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਨਹੀਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਦਰਜ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇਕ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਦੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ-ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਇੱਕ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ "ਪੈਕਡਿਲ" ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼-ਸੈਂਟਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 29(d) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਤਿਅੰਤ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ 4 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ 1% ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਲਗਭਗ 2/2 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਨਮਾਨੀ, ਸਨਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 12)

ਐਚ.ਐਸ ਗਰੇਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਐਮ.ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਪਰਮੇਦ ਕੋਹਲੀ ਜੇ, (ਮੌਖਿਕ)

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਗਸਤ, 1975 ਵਿੱਚ ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ, ਗੁਜਰਾਤ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 4 ਜੁਲਾਈ ਤੋਂ ਕੁਆਰਟਰ-ਗਾਰਡ ਵਿੱਚ 12 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। , 1984 ਤੋਂ 15 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ 'ਪੈਕਡਿਲ' ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਇਹ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਜੁਲਾਈ ਵਿਚ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 27 ਜਨਵਰੀ 1986 ਨੂੰ

ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਮਿਤੀ 4 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। 1984. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਾਧੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਲੱਗ P-4 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੇ 4 ਮਈ, 1987 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜ ਨੰ. 2 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 'ਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਲੱਗ P-6 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 29 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, CRPF ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਲੱਗ P-8 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਕੈਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਅਤੇ 'ਪੈਕਡ੍ਰਿਲ' ਵੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।

(6) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਰਮਡ ਈਓਰਸ-ਸੈਟਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਰੁਲਜ਼, 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ 29 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ (ਪੀ-5) ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਗਰੁੱਪ ਸੈਂਟਰ CRPF, ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ, ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਮੇਂ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਪ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਨਿਯਮ 29 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਕਮਾਂਡੈਂਟ, ਗਰੁੱਪ ਸੈਂਟਰ, ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਭਾਵ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 1 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਵੀ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ।

(7) ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਕਥਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਕੇ ਵਾਧੂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

(8) ਮੀਨਿਆ, ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਕੁਆਰਟਰ-ਗਾਰਡ ਵਿੱਚ 12 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕੁਆਰਟਰ-ਗਾਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਭਾਵ 4 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਤੋਂ 15 ਜੁਲਾਈ ਤੱਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ। 1984 ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 'ਪੈਕਡ੍ਰਾਈਰ' ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਜ਼ਾ 4 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ

27 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਨੂੰ ਭਾਵ 1 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਾਧੂ ਸਜ਼ਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਭਾਵ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ। ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਅਰਥਾਤ ਨਿਯਮਾਂ 28 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਅੰਸ਼ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

(9) . ਐਪਕਲਸ-(ਏ) ਹਰੇਕ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੈਕ ਦਾ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਪੈਰੋਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮ 27 ਵਿੱਚ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਡੀ) ਅਤੇ (ਈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਡਿਪਟੀ

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(10) ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜੋ ਅਸਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

29. ਸੰਸ਼ੋਧਨ-(ਏ) ਫੋਰਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਜਿਸਦੀ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਗਲੀ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(b) ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

(c) ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਕੋਲ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(d) ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਕਿਸੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਸੁਧਾਰ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੋਵੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

(9) CRPF ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ CRPF ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 27 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਜੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 29 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 29(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੋਰਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਜਿਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਗਲੀ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ, ਸੋਧਣਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

(10) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਪਰਾਧੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼-ਸੀਸੀਐਨਆਰਐਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਨਿਯਮ 27(ਡੀ) (ਸੀ) ਦੇ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਨਿਯਮ 29-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਨਿਯਮ 29 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਖੁਦ-ਖੁਦ ਕਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ, ਵਧਾਉਣ, ਸੋਧਣ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸਜ਼ਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 27 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ

ਲਗਭਗ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 4 ਮਈ, 1987 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

(11) ਨਿਯਮ 29.1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੁਦ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਥਾਰਟੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਖਾਸ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੰਬਰ, 1984 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਰੋਪਕ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। 'ਇਲੀ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 29 (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 27 ਜੀ ਜਨਵਰੀ, 1986 (ਅਨੁਲੱਗ P-1) ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰੀਬ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1'ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਉਲਟਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਦਾ। ਇਪਲੇਡ ਆਰਡਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ, ਵਾਧੇ ਸਮੇਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 29(ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮਾਂਡੈਂਟ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਭੁਗਤਣੀ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੋਤਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਵੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ 'ਪੈਕਡ੍ਰਿਲਫ' ਵੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 27 ਜਨਵਰੀ। 1986 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸਲੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਹਰੇ ਖਤਰੇ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। . ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਖ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"20. ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ^ 1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹ ਬਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"

(12) ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੋਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 'ਪੈਕਡ੍ਰਿਲਫ' ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ 29 (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਤਿਅੰਤ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ 4 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 1 ^{1/2} ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਲਗਭਗ 2/2 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਨਮਾਨੀ, ਚਾਪਲੂਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 4 ਮਈ, 1987 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(13) ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ